

Ingunn Løkstad Salvesen,
Austre Steinsvikåsen 17,
5251 Søreidgrend.
tlf. 55136164 eller 97068399
insalves@online.no

Bergen, 04.08.2016.

Til Kirkerådet for Den norske kirke.

Jeg takker for at dere har invitert til åpen høring angående ny vigselsturgi, og tillater meg å komme med et innspill til høringsspørsmål 2:

Er dere enige i å kalle ordningen «Vigselsordning for likekjønnede og ulikekjønnede par»

Jeg foreslår: **Vigselsordning for alle par innen kjønns mangfoldet.**

Begrunnelse for mitt forslag:

1) Jeg synes min formulering ligger nært opp til hva et flertall i Kirkemøtet mente: "... og som kan brukes overfor alle par".

2) Med økende kunnskap og akseptering av kjønns mangfoldet blant oss, er det stadig flere grupper som kommer "ut av skapet". Med mitt forslag vil også transvestitter, transpersoner og aseksuelle kunne føle seg som likeverdige i møte med betegnelsen på kirkens nye vigselsturgi.

3) Mye tyder på at det i Norge snart blir lovlig å bli registrert som «tredje kjønn»/intersex (tvekjønn/hermafrodit) allerede som nyfødt. Slik har det vært i mange år i Nepal, Pakistan, India, Bangladesh, Australia og New Zealand, - de siste par årene også i Tyskland, Danmark og Malta. Hvis en slik intersex-person kommer til Norge og vil gifte seg med en nordmann, er det en fordel om vår kirke har tilrettelagt for en slik situasjon.

4) Den nye loven som Stortinget vedtok 6. juni 2016, sier at alle selv kan bestemme sitt juridiske kjønn etter å ha utfyllt en egenerklæring. Jeg frykter at Kirkerådets forslag innebærer et "kranglingspotensiale" på grasrotplanet. Så vidt jeg vet er det ingen bindende konsensus innad i kirken om hvordan kjønn skal defineres/forstås i forhold til den bibelske beskrivelse av ekteskap. Hvilken kjønns-forståelse kan velges:

a) "Kjønns-etiketten" som bygger på inspeksjon av ytre genitalia ved fødselen.

b) Hvordan forholde seg til de som ved en egenerklæring har skiftet juridisk kjønn? Da er det juridiske kjønn inkongruent i forhold til den opprinnelige kjønns-etiketten, - samtidig som det er kongruent med personens selvopplevde kjønnsidentitet.

c) Hva med en person som har vært gjennom langvarig medisinsk behandling for å forandre på ytre kjønnsattributter og etterpå skiftet juridisk kjønn. Har denne personen større sjanse enn en person i eksempelet ovenfor, for å bli oppfattet/definert/forstått som det kjønn som samsvarer med det juridiske kjønn. Hos sistnevnte har jo helsepersonell "fikset" på utseende, så det samsvarer ikke med "kjønns-etiketten" som ble utferdiget like etter fødselen.

Hvilken kjønnsforståelse vil en homokonservativ prest "lande på" hvis:

To personer kommer og ber om å bli viet. Begge var registrert som gutter ved fødselen. Men den ene har en kvinnelig kjønnsidentitet, og har derfor skiftet juridisk kjønn. Vil presten se på et slikt par som likekjønnet eller som ulikekjønnet? Uansett hva presten konkluderer med, kan media komme til å etterlyse hans begrunnelse ut fra Bibelen. Da frykter jeg det kan bli riper i lakken både for presten og for kirken.

Den nye loven markerte et paradigmeskifte i forståelsen av kjønn i det offentlige rom i Norge. Men det tar tid før en ny forståelse blir implementert i folks bevissthet, - og derved også i språkbruken. I kirken bør vi i offentlige dokumenter bestrebe oss på å bruke formuleringer som minimaliserer sjansen for "tolknings-krangling" på grasrotplan.

5) Jeg har en ubehagelig fornemmelse av at formuleringen "likekjønnede og ulikekjønnede" speiler og sementerer tokjønnsmodellen og heteronormaliteten, - som har fungert som en tvangstrøye og ødelagt livet for så mange. Kunnskap om den store kjønnsvariasjonen blant oss bør implementeres i bevisstheten hos flest mulig for å fremme likeverd til alle innen mangfoldet.

Lykke til med arbeidet videre.

Hilsen Ingunn Løkstad Salvesen.

Kirkegjenger/Søreide menighet.

P.S. Ytterligere begrunnelse for mitt forslag kan leses på mitt innlegg på verdidebatt.no den 04.03.2016.